

Lewinsky: Lovforslaget forekommer mig at være et muligvis meget velment, men ikke særlig heldigt Forsøg paa gennem en Række indskrænkende Bestemmelser at tvinge Befolkningen ind paa Afholdenhedens Bane. Vi kende jo fra andre Lande lignende Forsøg, og jeg synes ikke, at Resultaterne deraf i nogen høj Grad friste til Efterligning. Meningen med Lovforslaget er ikke i og for sig at forbyde Nydelsen af Spiritus paa Øerne, men at virke indskrænkende. Det forekommer mig nu forunderligt, at man særlig paa Færøerne skulde have Trang til Lovregler i den Retning, thi sammenligner man Spiritusforbruget paa Færøerne f. Eks. med Forbruget herhjemme, er Forholdet det, at medens Forbruget af Brændevin paa Færøerne pr. Individ kun er 7,55 Potter, er det herhjemme 14,7, og for bajersk Øls Vedkommende paa Færøerne 11,22 og herhjemme 37,7. Med andre Ord, Forholdet er det, at naar vi herhjemme tage to Snapse, nøjes de paa Færøerne med een, og naar vi herhjemme drikke tre Bajere, nøjes de med en. Det tyder egentlig ikke paa, at der deroppe er Misbrug med Spiritus, snarere faar man Indtrykket af, at der er en maadeholden Nydelse af Spiritus. Nogen Anledning til at gribe ind gennem Lovregler synes der derfor ikke at foreligge paa dette Grundlag.

Saa anføres der i Bemærkningerne de særlige Forhold paa Færøerne, der skulle føre til, at der kan finde en hel Række Ulykkestilfælde Sted som Følge af Spiritusnydelse. Den ærede Ordfører berørte det allerede ved 1ste Behandling, og det ærede 3die Medlem for 11te Kreds (Rasmussen-Vanddamgaard) bemærkede dertil meget fornuftigt, at den samme Bemærkning kunde man ganske i Almindelighed gøre ogsaa her hjemme. Da jeg fandt det samme, ønskede jeg ogsaa lidt nærmere specificeret, i hvilket Omfang disse Ulykkestilfælde skulde finde Sted. Den ærede Ordfører har allerede været inde paa denne min Bemærkning og udtalte jo, at det var vanskeligt eller saa at sige umuligt at skaffe saadanne Oplysninger til Veje. Den ærede Ordfører dvælede nærmest ved Dødsfald som Følge af Spiritusnydelse, men mit Spørgsmaal drejede sig om Ulykkestilfælde, og det er da heldigvis ikke saaledes, at alle Ulykkestilfælde ogsaa medføre Døden. Da jeg antager, at der paa Færøerne findes en Del Læger, og at disse lige saa vel som Lægerne her føre en Sygejournal, kan jeg ikke anse det for aldeles umuligt at skaffe et i alt Fald nogenlunde

fyldigt Materiale til Stede til Bedømmelse af, i hvilket Omfang Ulykkestilfælde finde Sted som Følge af Spiritusnydelse. Udvalgets Flertal har jo imidlertid ikke kunnet gaa med til det, men ment, at man godt kunde tage Lovforslaget, som det foreligger. — Heller ikke Befolkningstilvæksten paa Færøerne tyder paa, at der finder en overvældende stor Masse af Ulykkestilfælde og Dødsfald Sted som Følge af Spiritusnydelse. Forholdet er jo det, at Befolkningstilvæksten deroppe er i en jævnt stærk Stigen. Fra 1860 til 1880 var Forøgelsen 1,15 pCt., fra 1880 til 1890 1,45 pCt., og fra 1890 til 1901 1,48 pCt. Med andre Ord, fra 8,922 Individuer i 1860 er Befolkningstallet nu steget til 16,500, altsaa omtrent fordoblet. Det tyder jo ikke paa en Befolkning, som er udelagt af Spiritus, snarere paa en Befolkning, som er sund og i kraftig Udvikling.

Jeg skal dernæst gaa over til enkelte af Lovforslagets Bestemmelser. I § 2, 2det Stykke, er der indført en Bestemmelse om, at Handel med eller Udsænkning af spirituose Drikke ikke maa forenes med anden Handel. Dette anser jeg for en meget uheldig Bestemmelse. Thi i en Forretning, hvor Spiritushandelen kun indgaar som en Del af Forretningen, kan det ikke for den forretningsdrivende blive en særlig Livsopgave at forhandle saa meget Spiritus som muligt; det bliver for ham kun en lille Del ved Siden af det andet. Naar man derimod som her gør Spiritushandelen til en Specialforretning, saa bliver det ligefrem en Livsopgave for ham at sælge saa meget Spiritus som muligt, og at det skulde være en Vej til at indskrænke Brugen af Spiritus, kan jeg ikke forstaa.

Noget lignende gælder Bestemmelsen i § 17, at der ikke maa udsælges mindre end $\frac{3}{4}$ Pot. Da Meningen med Loven jo vel særlig er at støtte de svage, kan jeg ikke indse, at det, at man nu kun maa sælge en hel Flaske fuld ad Gangen, er den heldigste Vej at gaa. Thi den, der har Tilbøjelighed til Spiritus, vil først og fremmest tænke paa at skaffe sig sin Flaske fyldt, og hvad han saa kan faa tilovers, vil han købe Varer for. Naar det er givet, at han ikke kan faa mindre Maal end $\frac{3}{4}$ Pot, vil han først og fremmest sørge for at faa det, og hvad han saa har til Rest, kan Familien faa. Heller ikke den Bestemmelse finder jeg derfor særlig heldig.

Saa kommer jeg endelig til § 5. Det er jo saa at sige den mest demokratiske Bestemmelse i Lovforslaget og det, som man vel mener, at vi Socialdemokrater